

Rio Grande Sul'e beş mil kala güneş battı. Acaba sabahı beklesek mi, diye düşünmeye dahi gerek duymadan yola devam ediyoruz. Bilmediğimiz yere gece girmeme kuralını son aylarda o kadar çok deldik ki, bu kural galiba kural olmaktan çıktı. Gece için hazırlanıyoruz. Ben biraz uzanıp gözlerimi dinlendiriyorum; karanlıkta daha iyi görebileyim, diye. Sibel de çay demliyor; duyularımızı uyanık tutması için.

Rio Grande Sul şehri büyük bir nehrin ağzında kurulmuş. Güney doğuya doğru uzanan iki mendireğin arasından geçerek içeri giriliyor. Mendireklerin uzunluğu ikişer mil kadar... Şehre ulaşmak için nehirde on bir mil daha yol kat etmek gerekiyor. Haritadaki işaretlere ve kılavuz kitaba göre nehrin ortasındaki kanal fenerlerle işaretlenmiş. Kanalin dışında su çok sığ; kimi yerlerde bir metrenin altına kadar düşüyor.

Brezilya'daki fenerler ve diğer seyir işaretleri "IALA B" sistemine göre konumlandırılmış. Bu sistem Türkiye ve Akdeniz ülkelerindekinin tam tersi... Limana girerken kırmızı fenerler sancakta, yeşiller iskelede bırakılıyor. Gözlerimizi dört açmış mendireğin ucunda çakması gereken fenerleri görmeye çalışıyoruz. İlk önce Sibel görüyor; "İşte orada!" diyerek sancak baş omuzluğumuzu işaret ediyor. Gösterdiği yerde kırmızı bir ışık yanıp sönüyor. Biraz daha dikkatli bakınca arkasındaki yeşil feneri de görüyoruz.

Kırmızı feneri sancakta bırakacak şekilde rotamızı ayarlayıp yola devam ediyoruz. İkimiz de rahatladık. Ancak biraz sonra etrafımızda bir gariplik seziyoruz. Sibel, "Önümüzde galiba kara gibi bir şey var!" diyor. Hakikaten de ilerden bir takım sesler geliyor, bazı beyaz ışıklar görünüyor. Ancak bu ışıkların daha ilerdeki karaya mı ait oldukları, yoksa daha yakınımızda mı oldukları tam olarak anlaşılmıyor. Kamaraya inip haritaları tekrar kontrol ediyorum. Son zamanlarda sık sık kullanmaya başladığımız elektronik haritaya da bakıyoruz. Bu haritada karadan üç mil açıktayız olduğumuz gözüküyor.

Bir anda önümüzde alçak bir kara parçası beliriyor. Teknenin burnunu hemen doğuya çeviriyoruz. Kontrollü bir şekilde biraz daha ilerleyince, bizdeki haritalarda gösterilmeyen bu kara parçasının ne olduğu anlaşılıyor. Mendirekleri uzatıyorlar! Son anda fark ettiğimiz kara parçası mendireklerin yeni uzantılarıymış. Tam önüne ölü göz gibi fersiz bir fener koymuşlar. Üzerine çıkmadan görmenin imkânı yok. Eskiden mendireğin ucunda olan, bizim de üzerine rota tuttuğumuz fener şimdi birkaç yüz metre içerde kalmış. Kötü bir havada girmeye kalksak başımıza kim bilir neler gelecekti. Gene Allah korudu!

Nehrin ortasındaki kanalda sekiz mil gittikten sonra gemi yolundan çıkıp kuzeye doğru giren bir girintiye demirliyoruz.. 335 millik Florionopolis-Rio Grande Sul yolunu 57 saatte tamamlamışız. Tekneyi neta edip hemen yatıyoruz.